

Către,

SENATUL ROMÂNIEI

Calea 13 Septembrie nr.1-3, sector 5, București

În atenția domnului **Mario Ovidiu OPREA**, Secretar General

Biroul permanent al Senatului

Bp. 406, 30.7.2026

Subiect: solicitare aviz propunere legislativă nr. B406/23.06.2026 privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

Stimate domnule Secretar General,

Având în vedere adresa dvs. nr. 3158/29.06.2026, comunicată Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANCOM* sau *Autoritatea*) și înregistrată cu nr. SC- 16646/03.07.2026, prin intermediul căreia ați transmis spre avizare propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (B406/23.06.2026), precizăm următoarele:

În primul rând, considerăm necesar să subliniem că, în repetate rânduri, am semnalat faptul că mai multe inițiative legislative privind protecția minorilor în mediul online au fost înaintate spre analiză Parlamentului¹. Prin urmare, pentru a evita o dublă reglementare sau chiar legiferarea diferită a aceluiași aspecte sociale – *protecția minorilor în mediul online* – apreciem că aceste propuneri legislative ar trebui examinate în mod unitar, în cadrul unei analize comune care să țină cont și de instrumentele existente în prezent în legislația națională și europeană. Desigur, în situația în care există lacune legislative ori o anumită situație nu este suficient reglementată, Legislativul poate avea în vedere adoptarea unor noi norme care, însă, ar trebui să țină cont și de normele europene obligatorii, conform art. 148 alin. (2)² din Constituția României și art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, pentru a putea identifica și pune în discuție cele mai bune soluții în vederea implementării unor mecanisme de *verificare a vârstei*³, ce ar trebui avute în vedere de către furnizorii de platforme online, îndeosebi în contextul în care pe aceste platforme se regăsește conținut de un anumit tip (de exemplu: conținut de tip pornografic, conținut legat de jocuri de noroc), am recomandat formarea unui grup de lucru la nivel interinstituțional, format din ANCOM, Ministerul Afacerilor Interne, Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Agenția Națională de Administrare Fiscală, dar și din reprezentanți ai Legislativului ce sunt interesați de protecția minorilor în mediul online și a altor entități din sfera societății civile cu activitate relevantă. Desigur, în raport de conținutul concret al intenției de legiferare, alte autorități sau entități ar putea face parte dintr-un astfel de grup de lucru.

Cu titlu prealabil, dar și pentru lămurirea rolului nostru, apreciem oportun să clarificăm unele aspecte legate de competența ANCOM la acest moment, în domeniul serviciilor digitale.

¹ Cu titlu de exemplu, facem referire la propunerile legislative înregistrate sub nr. PL-x nr. 356/2025, PL-x nr. 385/2025, PL-x nr. 407/2025, PL-x nr. 364/2026 la Camera Deputaților

² „(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

³ Sistem care se bazează pe identificatori fizici sau pe surse verificate de identificare care oferă un grad ridicat de certitudine în stabilirea vârstei unui utilizator.

Astfel, potrivit art. 14 din Legea nr. 50/2024⁴, ANCOM are calitatea de coordonator al serviciilor digitale în România, având competențele stabilite prin dispozițiile art. 51 din Regulamentul privind serviciile digitale⁵. În această calitate, Autoritatea poate verifica respectarea obligațiilor ce cad în sarcina *furnizorilor de servicii intermediare din România*⁶, conform prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale. În ceea ce privește **platformele online foarte mari**, menționăm că acestea se află sub directa supraveghere a Comisiei Europene, potrivit art. 56 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale, cu privire la obligațiile stabilite în sarcina lor de dispozițiile Capitolului III Secțiunea 5 din același act legislativ european. Pentru celelalte responsabilități ce cad în sarcina platformelor online foarte mari, competența supravegherii îndeplinirii acestora este partajată între Comisia Europeană și *coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire*⁷ (țara unde platforma sau motorul de căutare își are sediul sau reprezentantul legal desemnat).

Totodată, precizăm că analiza noastră, prezentată pe larg în cele ce urmează, reflectă faptul că proiectul de act normativ urmărește să reglementeze și aspecte ce fac deja obiectul unei norme europene obligatorii pentru statul român [cu titlu de exemplu putem avea în vedere dispozițiile art. 3, art. 6, art. 7 din propunerea legislativă care instituie obligații suplimentare în sarcina furnizorilor față de cele deja stabilite prin Regulamentul privind serviciile digitale]. Drept urmare, apreciem că se impune ajustarea prezentei propuneri legislative astfel încât dispozițiile inițiativei să fie puse în acord cu prevederile obligatorii din Regulamentul privind serviciile digitale (*"statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament"*⁸).

Punctual, raportat la prevederile concrete ale propunerii legislative supuse analizei, menționăm următoarele:

- în ceea ce privește definiția *serviciului de rețea socială online* de la art. 1 lit. a), în măsura în care s-a urmărit definirea conceptului de platforme de social media, așa cum pare să reiasă din condițiile cumulative pe care trebuie să le îndeplinească serviciul, este necesar să se țină cont de definiția *platformei online* de la art. 3 lit. i) din Regulamentul privind serviciile digitale [la care și dispozițiile art. 1 lit. b) din propunere fac referire]. Astfel, trebuie avut în vedere, pe de o parte, că termenul de platformă online definit deja la nivel unional face referire la un serviciu intermediar. Pe cale de consecință, formulări precum cele utilizate în cadrul art. 2 alin. (1) din propunerea legislativă (*"serviciu de rețea socială online furnizat prin intermediul unui platforme online"* – în concret, referire la un serviciu furnizat prin intermediul unui alt serviciu) capătă o aparență de redundanță și poate da naștere la confuzii. Pe de altă parte, luând în considerare trăsătura esențială a serviciului de platformă online, respectiv diseminarea informațiilor către public, putem observa că platformele de social media reprezintă o specie a genului definit de platformele online. Pe cale de consecință, în considerarea supoziției inițiale (anume că se dorește definirea termenului de platformă de social media), recomandăm comasarea celor două definiții prezentate la art. 1 lit. a) și b) din propunere și, totodată, corelarea cu definiția prevăzută la art. 3 lit. i) din Regulamentul privind serviciile digitale.

- în ceea ce privește definiția *conținutului cu risc pentru minori* de la art. 1 lit. f), respectiv a *conținutului cu risc grav pentru minori* de la art. 1 lit. g) din propunere, menționăm că acestea par să fie lipsite de precizie, întrucât, pe de o parte, conținutul avut în vedere se suprapune parțial [cu

⁴ Legea nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

⁵ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE

⁶ Sintagma *furnizor de servicii intermediare din România* este definită la art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/2024

⁷ Prin sintagma *"coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire"* se înțelege, conform art. 3 lit. n) din Regulamentul privind serviciile digitale *"[...] coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unui serviciu intermediar ori în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al furnizorului respectiv;"*

⁸ Considerentul 9 din Regulamentul privind serviciile digitale

titlu de exemplu menționăm: art. 1 lit. f) – *"susceptibil să genereze riscuri semnificative (...) inclusiv: (...) conținutul care promovează, glorifică sau normalizează autovătămarea, suicidul"* versus art. 1 lit. g) – *"comportamente susceptibile să producă prejudicii grave sănătății (...) inclusiv: autovătămarea sau suicidul"*, iar, pe de altă parte, textul propus este lipsit de orice criteriu care să permită oricărui subiect de drept căruia norma i se adresează să realizeze o încadrare corespunzătoare a unui element de conținut online într-una dintre categoriile enumerate de legiuitor (textul propus utilizează termeni cu o arie foarte generică și care lasă loc unei interpretări arbitrare, precum *semnificativ, grav, tulburări alimentare, comportamente periculoase*, etc.).

Nu în ultimul rând, apreciem că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale, potrivit cărora furnizorii de servicii intermediare (inclusiv platformelor online) nu li se poate impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale. Așadar, legiuitorul european a exclus posibilitatea instituirii unei obligații generale de monitorizare chiar și în scopul identificării conținutului ilegal, cu atât mai puțin instituirea, prin legislația națională, a unei obligații generale de monitorizare având ca obiect conținutul care, deși nu este *"în mod necesar ilegal, este susceptibil să genereze riscuri semnificative"*. Pe cale de consecință, o asemenea obligație de clasificare a conținutului găzduit este susceptibilă să contravină dispozițiilor art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale și, implicit, principiului supremației dreptului Uniunii Europene.

- în ceea ce privește art. 3 alin. (1) din propunere, menționăm că acesta pare să fie lipsit de precizie, având în vedere că nu se stabilesc criteriile ce trebuie avute în vedere pentru a identifica *"nivelul de dezvoltare, autonomie și reziliență digitală"*. Raportat la celelalte alineate ale aceluiași articol, precizăm că art. 28 – *"Protecția minorilor în mediul online"* din Regulamentul privind serviciile digitale interzice deja furnizorilor de platforme online comunicările publicitare bazate pe profiluri în cazul minorilor. Totodată, alin. (3) al art. 28 din Regulamentul privind serviciile digitale prevede că obligația furnizorii de platforme online de a asigura protecție minorilor în mediul online nu trebuie interpretată în sensul unei obligații de a prelucra date cu caracter personal suplimentare exclusiv pentru a evalua dacă un destinatar al serviciului este minor. Ori prezenta propunere legislativă instituie obligații distincte în funcție de categoria de vârstă a minorilor (sub 15 ani, respectiv între 15 și 18 ani), fără a preciza modalitatea tehnică în care furnizorii ar putea realiza această clasificare în lipsa prelucrării unor date cu caracter personal suplimentare. În aceste condiții, apare o necorelare între obligațiile instituite prin propunerea legislativă și cadrul juridic stabilit de Regulamentul privind serviciile digitale, întrucât îndeplinirea obligațiilor prevăzute prin propunere pare să presupună efectuarea unor operațiuni de prelucrare pe care Regulamentul a urmărit să le preîntâmpine.

De asemenea, considerăm că este necesar să fie avute în vedere și prevederile *Comunicării Comisiei Europene - Orientări privind măsurile de asigurare a unui nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minori în mediul online, în temeiul articolului 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2022/2065*⁹. În cuprinsul documentului menționat se identifică o serie de măsuri ce ar trebui văzute ca un plafon minim de către platformele online (precum aspecte privind proiectarea interfețelor platformelor, sisteme de recomandare și funcțiile de căutare, practici comerciale, etc.).

Orientările Comisiei Europene conțin inclusiv o serie de soluții cunoscute sub denumirea generică *"asigurarea referitoare la vârstă"*. Printre acestea¹⁰ se află și măsura de *verificare a vârstei* ce se recomandă a fi implementată de către platformele online care pun la dispoziție un anumit tip de conținut (de exemplu: conținut pornografic, conținut legat de jocuri de noroc, vânzarea de medicamente, alcool și produse bazate pe tutun sau nicotină¹¹) ce ar putea fi accesat de către minori.

Potrivit pct. 46 din documentul menționat *"Pentru a asigura respectarea principiilor reducerii la minimum a datelor, limitării scopului și încrederii utilizatorilor, furnizorii de platforme online sunt*

⁹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202505519

¹⁰ Comunicarea Comisiei Europene indică, la pct. 29, că în cadrul conceptului de *asigurare a vârstei* sunt incluse: i) declarația pe propria răspundere (self-declaration), ii) estimarea vârstei (age estimation) și iii) verificarea vârstei (age verification).

¹¹ În acest sens a se vedea pct. 37 din Comunicarea Comisiei

încurajați să adopte metode dublu-orb de verificare a vârstei. O metodă dublu-orb garantează faptul că (i) platforma online nu beneficiază de mijloace suplimentare de identificare a utilizatorului, ci primește doar informații care îi permit să se asigure că acesta are vârsta necesară și că (ii) furnizorul soluției de verificare a vârstei nu obține informații cu privire la serviciile pentru care se folosește dovada vârstei. Aceste metode se pot baza pe prelucrarea pe dispozitivul local, pe tokenuri criptografice anonimizate sau pe protocoale de furnizare de dovezi cu divulgare nulă de cunoștințe („zero-knowledge proof”).

Totodată, precizăm că Raportul Grupului Special de Expertiză Privind Siguranța Copiilor în Mediul Online¹², creat prin Decizia (UE) 2025/1896¹³ a Comisiei Europene din 29 iulie 2025, a propus, pe lângă alte măsuri, o vârstă unitară la nivelul Uniunii de la care să fie permis accesul minorilor la servicii digitale, respectiv de la 13 ani, urmând ca începând cu această vârstă și până la 18 ani minorii să poată accesa aceste servicii „*însă doar dacă acestea sunt sigure în mod implicit (safe by default) și au caracteristici de siguranță activate.*”

Menționăm, însă, că grupul de experți a atras atenția și asupra pericolului fragmentării legislative la nivel european, având în vedere că mai multe state au început să adopte pe cont propriu măsuri foarte diferite. Ca urmare a acestui raport, președinta Comisiei Europene, doamna Ursula von der Leyen, a precizat că este nevoie de acțiuni la nivel european, astfel că raportul și recomandările vor fi analizate, iar o propunere cu privire la siguranța minorilor în mediul online se va prezenta în toamnă¹⁴.

- raportat la prevederile art. 7 din propunerea legislativă, menționăm că Regulamentul privind serviciile digitale prevede deja în sarcina furnizorilor de servicii de găzduire (inclusiv a platformelor online), prin intermediul art. 16, obligația de a institui mecanisme ușor de accesat și de utilizat care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice acestor furnizori prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a constitui **conținut ilegal**. Totodată în cadrul acestui articol se stabilesc și elementele pe care o notificare trebuie să le conțină, respectiv pe care un mecanism de notificare trebuie să le permită a fi transmise, precum și pașii de urmat de către un furnizor raportat la notificarea comunicată. Mai mult decât atât, dacă furnizorul de servicii de găzduire este și platformă online, art. 20 din Regulament îl obligă pe acesta să aibă implementat și un sistem intern de soluționare a plângerilor care să le permită persoanelor fizice sau entităților care au depus o notificare să transmită o plângere cu privire la decizia luată de platformă ca urmare a notificării primite. Așadar, chiar dacă mecanismul anterior descris face referire la conținutul ilegal, iar propunerea legislativă are în vedere o sferă mai cuprinzătoare a conținutului online cu privire la care minorii ar trebui protejați, apreciem că nu se poate face abstracție de existența în sine a mecanismului, în caz contrar instituirea unui mecanism paralel prin legislația națională fiind de natură a da naștere la confuzie, inclusiv în rândul utilizatorilor.

- în ceea ce privește prevederile art. 8 din propunerea legislativă este important de subliniat că Regulamentul privind serviciile digitale și Legea nr. 50/2024 prevăd care sunt competențele ANCOM în calitate de coordonator al serviciilor digitale la nivel național. Așa cum am precizat mai sus, ANCOM, în calitate de coordonator, poate verifica respectarea **obligățiilor** instituite *furnizorilor de servicii intermediare stabiliți în România*¹⁵, conform prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale (de exemplu cele prevăzute la Capitolul III Secțiunile 1-4 din acesta)¹⁶, însă această competență **nu include și atributul de a se pronunța asupra legalității sau ilegalității unui conținut** (produs/serviciu/postare etc.) **prezent în mediul online**, acest aspect fiind în sarcina **autorităților relevante**¹⁷.

¹² [d833504d-5ec3-4fac-945f-38e7d0bd5326_en](https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2025/1896/oj/eng)

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2025/1896/oj/eng>

¹⁴ [Statement by the President with the Co-Chairs of the Special Panel on child safety online](#)

¹⁵ Sintagma *furnizori de servicii intermediare din România* este definită în cadrul art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/2024.

¹⁶ Principalele obligații ale furnizorilor de servicii intermediare sunt detaliate [aici](#)

¹⁷ Sintagma *autoritate relevantă* este definită în cadrul art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/2024.

Conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și ale art. 7 din Legea nr. 50/2024, **autoritățile relevante** sunt:

- instituțiile sau autoritățile publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate [de exemplu: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (în cazul produselor sau serviciilor care nu respectă legislația din domeniul protecției consumatorului), Autoritatea Națională pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în cazul conținutului ilegal din domeniul de activitate pe care îl gestionează), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (în cazul conținutului ilegal din domeniul de activitate pe care îl gestionează), Consiliul Național al Audiovizualului (în cazul nerespectării Capitolul III⁶ – „Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video” din Legea nr. 504/2002, prevederi ce au norme explicite cu privire la obligațiile ce revin furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video, inclusiv în ceea ce privește protecția minorilor)];
- autoritățile judiciare¹⁸ în cadrul acțiunilor, activităților ori procedurilor desfășurate de acestea în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Astfel, eventuala analiză a conținutul publicat în mediul online, din perspectiva calificării ca fiind *conținut ilegal*¹⁹, dar și a oportunității și necesității de a se acționa împotriva prezenței sale în mediul online, se realizează doar de către **autoritățile relevante** (astfel cum am arătat și în exemplele de mai sus). Acestea pot dispune ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unui element de conținut ilegal publicat online și, în acest sens, are competența de a emite, conform art. 7-9 din Legea nr. 50/2024, ordinele la care fac referire art. 9 (Ordin de a acționa împotriva conținutului ilegal) și art. 10 (Ordin de a furniza informații) din Regulamentul privind serviciile digitale, inclusiv transfrontalier.

În concluzie, instituția/autoritatea publică ce supraveghează un anumit domeniu/sector de activitate sau autoritățile judiciare, după caz, pot solicita unui furnizor de servicii intermediare să acționeze împotriva unui conținut din mediul online, după o analiză de fond care determină dacă respectivul conținut este ilegal.

Se pune, astfel, accent pe expertiza de fond pe care o deține fiecare instituție sau autoritate publică ce supraveghează un anumit domeniu sau sector de activitate, urmând ca această expertiză să fie pusă în valoare, iar conținutul din mediul online să fie înlăturat de furnizorul de servicii intermediare la solicitarea autorității relevante, după o analiză de fond ce poate determina dacă acest conținut este ilegal.

Drept urmare, legislația aplicabilă în domeniul serviciilor digitale (norma europeană dar și Legea nr. 50/2024) stabilește deja mecanismul de a acționa asupra unui conținut considerat ilegal, respectiv de a solicita informații legate de acesta, în sarcina **autorităților relevante**, nu a coordonatorului serviciilor digitale. Coordonatorului, așa cum am precizat anterior, îi revin competențele de la art. 51 din Regulamentul privind serviciile digitale (cum ar fi posibilitatea de a solicita informații, de a dispune încetarea încălcărilor, de a dispune măsuri provizorii, de a aplica amenzi, etc.) numai cu privire la respectarea de către furnizorii de servicii intermediare a obligațiilor ce cad în sarcina lor potrivit Regulamentului amintit, nu cu privire la un anumit tip de conținut.

Așadar, apreciem că instituirea unui principiu de definire a competențelor coordonatorului serviciilor digitale diferit față de cel stabilit de legiuitorul unional, prin contopirea atributelor aferente autorităților relevante cu rolul de coordonator al serviciilor digitale este în măsură să dea naștere la

¹⁸ Autorități judiciare în sensul Codului de procedură penală.

¹⁹ Sintagma „conținut ilegal” este definită la art. 3 lit. h) din Regulamentul privind serviciile digitale astfel: „orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv”. De asemenea, mai multe informații cu privire la conținutul ilegal puteți găsi accesând link-ul <https://infocentru.ancom.ro/category/servicii-digitale/>.

confuzie în rândul utilizatorilor finali cu privire la identificarea autorității competente să intervină prin raportare la natura unui anumit element de conținut online (illegal / conținut cu risc / conținut cu risc grav / conținut care încalcă termenii și condițiile platformei).

- raportat la prevederile art. 9 alin. (3) din propunerea legislativă apreciem că trebuie avut în vedere că dispunerea unei măsuri de genul celei preconizate – *suspendarea unui serviciu* – trebuie realizată în conformitate cu principiul libertății de stabilire și libertății de prestare a serviciilor, astfel cum rezultă acestea din art. 26, art. 49-55, art. 56-62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește alin. (6) și (7) ale aceluiași articol, apreciem că prin intermediul unor dispoziții normative de drept național pot fi stabilite competențe și obligații doar pentru entitățile și instituțiile de drept public naționale. Prin urmare, apreciem că se impune realizarea unei analize mai atente cu privire la competența de ordin material a Legiuitorului român de a institui atribuții în sarcina unor organisme europene sau naționale, însă din alte state (fie că este vorba de Comisia Europeană sau coordonatorii serviciilor digitale din alte state membre).

Raportat la cele mai sus precizate, vă rugăm să aveți în vedere și opinia Comisiei Europene cu privire la proiectul de lege inițiat de legislativul din Franța pentru a proteja minorii de riscurile care decurg din utilizarea rețelelor sociale ("*Dispoziții legislative care vizează protejarea minorilor de riscurile la care sunt expuși prin utilizarea rețelelor sociale*"), atașată prezentei și disponibilă accesând următorul link: <https://technical-regulation-information-system.ec.europa.eu/ro/notification/27828>, prin intermediul căreia au fost evidențiate incompatibilitățile inițiativei franceze cu Regulamentul privind serviciile digitale și Directiva (UE) 2015/1535.

Menționăm că prezentul punct de vedere va fi comunicat și Secretariatului General al Guvernului - Departamentul pentru relația cu Parlamentul, prin intermediul poștei electronice, la solicitarea acestuia din urmă.

Cu stimă,

PREȘEDINTE,

Signed by: Vlad Bontea

Date: 2026.07.29

13:24

Reason: .

Valeriu Ștefan ZGONEA

EUROPEAN COMMISSION

Brussels, 6.7.2026
C(2026) 4682 final

His Excellency
Mr Jean-Noël Barrot
Minister for Europe and Foreign Affairs
of France
37, Quai d'Orsay
F – 75351 Paris
France

Subject: Notification 2026/185/FR

Draft legislative provisions aimed at protecting minors from the risks to which they are exposed by the use of social networks

Delivery of a detailed opinion pursuant to Article 6(2) of Directive (EU) 2015/1535 of 9 September 2015

Delivery of comments pursuant to Article 5(2) of Directive (EU) 2015/1535 of 9 September 2015

Excellency,

As part of the notification procedure provided for in Directive (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾, the French authorities notified to the Commission on 9 April 2026 the draft “*Legislative provisions aimed at protecting minors from the risks to which they are exposed by the use of social networks*” (hereinafter referred to as “the notified draft”).

According to the notification message, the notified draft aims at establishing a “*digital majority*” rule according to which access to online social networking services should be prohibited to minors below the age of 15.

In particular, the prohibition relates to social networks deemed harmful to children's development consisting of services provided by an online platform and integrating the functionalities of an online social networking service – without defining which functionalities. The Minister responsible for digital matters is entrusted with the identification of such functionalities and the establishment of a list of the concerned providers of social networks, which will be adopted via a decree (“*arrêté*”) and after consulting the Audiovisual and Digital Communication Regulatory Authority

¹) Directive (EU) 2015/1535 of the European Parliament and of the Council of 9 September 2015 laying down a procedure for the provision of information in the field of technical regulations and rules on Information Society services, OJ L 241 dated 17.9.2015, p. 1.

(hereinafter referred to as “Arcom”). At the same time, the notified draft prohibits access by minors below the age of 15 to online social networking services which are not included in the list, unless at least one of his or her legal guardians gives their express prior consent. Furthermore, the notified draft extends the prohibition to services which substantially reproduce the content or the recommendation systems of one of the listed services (so-called “mirror services”).

In addition, the notified draft entrusts Arcom with the monitoring of compliance with the proposed provisions, after consultation with the *Commission nationale de l’informatique et des libertés*, (hereinafter referred to as “CNIL”) regarding age verification systems. As the authority competent for the enforcement of the notified draft, Arcom is also tasked with reporting suspected breaches of the notified draft of online platforms providing an online social networking service established in Member States other than France or countries outside the Union to the relevant competent authorities.

In the context of the notified draft, the Commission services addressed to the French authorities a request for supplementary information on 29 April 2026 to obtain clarifications on the measures of the notified draft. The French authorities only provided their replies on 4 June 2026, hence with significant delay. The Commission services have nevertheless sought to take the replies into account for the below assessment.

The examination of the relevant notified provisions led the Commission to issue the following detailed opinion.

1. Introduction

The Commission takes note of the notification message, according to which the notified draft pursues the objective of protecting minors from the risks stemming from certain online services that may be detrimental to the physical, mental or moral development of children and adolescents due to the content disseminated or the recommendation systems used.

The Commission shares the objective of the notified draft to protect minors online, in particular against content that may be prejudicial to their health, physical, mental and moral development, such as harmful content. To ensure that minors can use online services safely, providers of online platforms accessible to minors must play their part.

The Commission also notes that the notified draft covers matters falling within the scope of several pieces of Union legislation, namely Regulation (EU) 2022/2065 (the Digital Services Act, hereinafter the “DSA”) ⁽²⁾ and Directive 2000/31/EC (Directive on electronic commerce) ⁽³⁾.

As regards the former, on 14 July 2025, the Commission adopted Guidelines on measures to ensure a high level of privacy, safety and security for minors online, pursuant to Article 28(4) of Regulation (EU) 2022/2065 (hereinafter “the Guidelines”) ⁽⁴⁾. The Guidelines set out a non-exhaustive list of measures that the Commission considers that

²) Regulation (EU) 2022/2065 of the European Parliament and of the Council of 19 October 2022 on a single market for digital services and amending Directive 2000/31/EC (DSA), OJ L 277, 27.10.2022, p. 1-102.

³) Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council of 8 June 2000 on certain legal aspects of information society services, in particular electronic commerce, in the Internal Market (Directive on electronic commerce), OJ L 178, 17.7.2000, p. 1-16.

providers of online platforms accessible to minors should put in place to comply with their obligation under Article 28(1) DSA to ensure a high level of privacy, safety and security for minors on their services. As clarified in paragraph 12 of the Guidelines, the Digital Services Coordinators (“DSCs”) and competent national authorities may also draw inspiration from the Guidelines to apply and interpret Article 28(1) DSA in respect of providers of online platforms accessible to minors whose main establishment in the Union within the meaning of Article 56(1) of that regulation is in the territory of their Member State.

The Guidelines follow a risk-based approach, recognising that online platforms accessible to minors may pose different types of risks to minors, depending on their nature, size, purpose, and user base, and are grounded in an age-appropriate design, as well as on a privacy-, safety- and security-by-design approach, and on the protection of children’s rights. As acknowledged in the Guidelines, the DSA does not oppose national laws prescribing a minimum age to access certain products or services offered and/or displayed in any way on an online platform ⁽⁵⁾. The Commission views the establishment of a minimum age at which the providers of online social networking services may allow access to minors as a worthy objective. Currently, the Special Panel of Experts on Child Safety Online convened by the President of the Commission is discussing ways to protect children online with a view to making recommendations to the President.

In parallel, the Commission has developed a Blueprint for a privacy-preserving EU age verification solution which – once implemented – will allow users to prove that they are over a certain age, without disclosing their exact age or identity and without disclosing their personal data. The Blueprint for this EU age verification solution is technically complete and ready to be implemented by the Member States as a stand-alone application or via the EU Digital Identity Wallet ⁽⁶⁾. The Blueprint for this EU age verification solution will provide a compliance example and an EU-wide reference standard for a device-based method of age verification.

To the extent that some of the provisions of the notified draft are limited to setting a minimum age requirement for accessing online social networking services by minors, they do not conflict with Article 28 DSA, as interpreted by the Guidelines ⁽⁷⁾. However, it cannot be excluded that other provisions of the notified draft introduce obligations for providers of online platforms related to age verification and parental consent and overlap with the supervision and enforcement framework of the DSA.

Against this background, the Commission understands France’s wish to introduce measures within its jurisdiction in compliance with EU law. The Commission nevertheless takes the opportunity to underline on-going work on rules at EU level in relation to these matters. In this context, national law could provide for a transitional solution, but it should also envisage a mechanism to withdraw or repeal any national measures in the event that EU rules in the field are adopted.

⁴⁾ Commission publishes guidelines on the protection of minors | Shaping Europe’s digital future, C(2025) 4764 final.

⁵⁾ Section 6.1.3.1, paragraph 37, point (d) of the Guidelines.

⁶⁾ Commission Recommendation (EU) 2026/1035 of 29 April 2026 on establishing a common framework for EU wide Age Verification technologies, OJ L, 2026/1035, 8.5.2026.

⁷⁾ Ibidem.

2. Detailed opinion

2.1 Assessment in light of the Digital Services Act

a) Applicability of the Digital Services Act

The notified draft falls within the scope of the DSA, for the reasons stated below.

First, as regards the personal scope of the notified draft, it establishes a minimum age for accessing online social networking services and empowers the Minister responsible for digital matters to establish a “black list” of online services considered harmful to minors to which access is prohibited. It also sets out requirements related to express prior consent by legal guardians of minors and age verification obligations. As confirmed by the French authorities in their replies to the Commission services’ request for supplementary information, the obligations in the notified draft are or may be applicable to providers of intermediary service within the meaning of Article 3(g) DSA, as well as to providers of online platforms within the meaning of Article 3(i) DSA, both of which fall within the DSA’s personal scope of application.

Second, as regards the material scope of the notified draft, it empowers Arcom, after having obtained the opinion of CNIL with regard to age verification systems, to ensure “the respect of Article 6-9 of the notified draft, within the conditions foreseen in chapter IV of Regulation (EU) 2022/2065” (Article 6-9-III, comma 1). The notified draft also empowers Arcom to report any suspicion of a breach of the prohibition established in the notified draft by online platforms providing, in France, an online social networking service established in other Member States or in countries outside the Union to the relevant competent authorities (Article 6-9-III, comma 2).

b) Monitoring and enforcement system

In order to ensure that the DSA is fully effective in the pursuit of our shared objectives, in particular the protection of minors, it is essential to preserve the harmonising effect of the DSA, also as regards the supervision and enforcement framework.

First, in accordance with Chapter IV of the DSA, the supervision and enforcement of the DSA is based on close cooperation between, on the one hand, the DSC (and other competent national authorities) of the Member State in which the provider of the service in question is established within the meaning of Article 56(1) DSA and the DSCs of other Member States and, on the other hand, these national authorities and the Commission (Articles 56 to 58 DSA) in relation to the enforcement and supervision of the services qualified as Very Large Online Platforms and Very Large Online Search Engines.

In the notification message, the French authorities explain that Arcom (which is the authority designated and empowered as the French DSC in accordance with Article 49 DSA) is entrusted with monitoring compliance with the provisions of the notified draft by social networks established in France or outside the Union. Article 6-9-III of the notified draft entrusts Arcom with the supervision and enforcement of the notified draft with respect to those provisions on the minimum age for accessing online social networking services, after an opinion from CNIL, with regard to age verification systems. In this respect, the Commission notes that Law No 2024-449 of 21 May 2024 on securing and regulating the digital space (hereinafter “Law SREN”) designated and empowered Arcom as the French DSC in accordance with Articles 49 and 51 DSA. Arcom is

therefore the competent authority responsible for the supervision of that Regulation vis-à-vis providers of intermediary services established in France, including in relation to the imposition of fines on those providers in accordance with Article 51 DSA. Therefore, the Commission is of the opinion that Article 6-9-III of the notified draft overlaps with the empowerment of Arcom under the Law SREN and ultimately creates legal uncertainty with respect to the underlying national law empowering Arcom to supervise compliance with and enforce the DSA in accordance with its Chapter IV.

Second, Article 6-9-III of the notified draft foresees that Arcom reports any suspicion of a breach of the provisions of the notified draft by providers of online platforms providing an online social networking service established in Member States other than France or countries outside the Union to the authorities competent to enforce the DSA. In this respect, and as mentioned already above, Chapter IV of the DSA fully harmonises the rules concerning the cooperation between the DSCs as well as between the DSCs and the Commission. Therefore, the Commission considers that Article 6-9-III of the notified draft overlaps with the fully harmonised rules under Chapter IV of the DSA, and its articles 56 and 58 in particular. Moreover, and independently from the above, such cooperation could not go beyond the rules laid down in the DSA and under the conditions set out therein and could not be interpreted in such a way that would impose additional obligations on providers of intermediary services.

Third, the Commission notes that while the notification message differentiates between social networks established in France or outside the Union and those established in other Member States than France, the notified draft does not provide such a differentiation with respect to the powers granted to Arcom. Furthermore, by introducing an obligation for Arcom to report suspicions of a breach of the prohibition to allow access by online platforms providing an online social networking service established in Member States other than France, the notified draft encroaches upon the rules already laid down in Articles 56 and 58 DSA.

For the reasons stated above, the Commission delivers a detailed opinion pursuant to Article 6(2) of Directive (EU) 2015/1535 to the effect that it considers the provisions of the notified draft, as indicated in the paragraphs above to be in breach of the DSA, were they to be adopted without giving due consideration to the above remarks.

The Commission would remind the French authorities that, under the terms of Article 6(2) of Directive (EU) 2015/1535, the delivery of a detailed opinion obliges the Member State that has drawn up the draft technical regulation concerned, to postpone its adoption for four months from the date of its notification.

This standstill period therefore comes to an end on 10 August 2026.

The Commission also draws the attention of the French authorities to the fact that under the above-mentioned provision, the Member State that is the addressee of a detailed opinion is obliged to inform the Commission of the action that it intends to take as a result of the opinion.

Should your Government not comply with the obligations provided in Directive (EU) 2015/1535 or should the text of the draft technical regulation under consideration be adopted without account being taken of the above-mentioned objections, or be otherwise in breach of EU law, the Commission may commence proceedings pursuant to Article 258 TFEU.

3. Comments

3.1. Assessment in light of the Digital Services Act

In the first place, the Commission recalls that the DSA aims to contribute to the proper functioning of the internal market for intermediary services by establishing fully harmonised rules for a safe, predictable and reliable online environment. In particular, it establishes a fully harmonised regulatory framework on the rules applicable to the provision of intermediary services in the Union. In this respect, Recital 9 of the DSA clarifies that “[t]his Regulation fully harmonises the rules applicable to intermediary services in the internal market with the objective of ensuring a safe, predictable and trusted online environment, addressing the dissemination of illegal content online and the societal risks that the dissemination of disinformation or other content may generate, and within which fundamental rights enshrined in the Charter are effectively protected and innovation is facilitated. Accordingly, Member States should not adopt or maintain additional national requirements relating to the matters falling within the scope of this Regulation, unless explicitly provided for in this Regulation, since this would affect the direct and uniform application of the fully harmonised rules applicable to providers of intermediary services in accordance with the objectives of this Regulation [...]”

In the second place, the Commission recalls that the protection of minors, a particularly vulnerable category of recipients of intermediary services, is one of the main policy objectives pursued by the DSA, as clarified in recitals 40, 71 and 81 of that Regulation. More specifically, Article 28(1) DSA requires providers of online platforms accessible to minors to put in place appropriate and proportionate measures to ensure a high level of privacy, safety, and security of minors, on their service. As noted above, the Commission issued the Guidelines describing the measures that it considers providers of online platforms accessible to minors should put in place to comply with their obligation under that provision. Among those measures, the Commission considers, under certain circumstances, the use of age verification methods by providers of online platforms accessible to minors as an appropriate and proportionate measure to comply with their obligations under Article 28(1) DSA ⁽⁸⁾.

In addition, the DSA lays down additional obligations applicable to providers of Very Large Online Platforms (VLOPs) and of Very Large Online Search Engines (VLOSEs) in relation to the protection of minors. In particular, such providers must (i) diligently identify, analyse and assess, at least on an annual basis, any systemic risks stemming from the design, functioning or use made of their services, including the dissemination of illegal content, any actual or foreseeable negative effects for the exercise of fundamental rights (including to the respect for the rights of the child and to a high-level of consumer protection) and in relation to serious negative consequences to the person’s physical and mental well-being and the protection of minors (Article 34 DSA); and (ii) put in place effective measures to mitigate the identified systemic risks, including those risks in relation to the protection of minors listed above (Article 35 DSA). In this regard, Article 35(1)(j) DSA specifically refers to age verification systems as an example of effective and targeted measures to protect children’s rights for the purposes of mitigating the identified systemic risks.

While the DSA does not prescribe a minimum age to access certain products or services, other Union or national legal acts, in compliance with Union law, may prescribe a

⁸ () Paragraph 37 of the Guidelines on protection of minors, C/2025/5519.

minimum age to access certain products or services offered and/or displayed in any way on an online platform, including specifically defined categories of online social media services ⁽⁹⁾. In such cases, and in accordance with the Guidelines, the use of access restrictions supported by age verification methods is indeed considered an appropriate and proportionate measure for providers of such services to put in place to ensure a high level of privacy, safety, and security of minors pursuant to Article 28(1) DSA ⁽¹⁰⁾. The Guidelines also set out the features of age verification solutions that providers of online platforms accessible to minors should take into consideration before deploying an age verification solution on their services, so as to ensure that they comply with the appropriateness and proportionality requirements of Article 28(1) DSA ⁽¹¹⁾. Finally, while the adoption and implementation by providers of online platforms accessible to minors of the measures set out in the Guidelines does not automatically entail compliance with Article 28(1) DSA, by adopting those Guidelines the Commission has imposed on itself a limit on the exercise of its discretion whenever applying that provision. As such, the Guidelines are a 'significant and meaningful benchmark' on which the Commission bases itself when applying Article 28(1) DSA, and from which Digital Services Coordinators (DSCs) and competent national authorities may also draw inspiration ⁽¹²⁾.

In view of the foregoing, Article 28(1) DSA does not preclude legislative action by Member States strictly limited to the establishment of a minimum age to access certain products or services offered on an online platform accessible to minors. Any such national law has to be in compliance with Union law, including the DSA.

In this regard, the Commission notes that the notified draft currently does not appear to contain any explicit obligations on providers of online platforms accessible to minors. Rather, the notified draft, in the Commission's understanding, seems to limit itself to establishing a minimum age for minors to access certain services or to obtain parental consent to access them. Still, the Commission would like, in light of the French authorities' answers to the Commission's services requests for supplementary information, to stress that, in order not to enter the areas fully harmonised by the DSA, the notified draft should not be construed in such a way as to put obligations on the providers of online platforms. In particular, the Commission takes note of the reply by the French authorities to the request for supplementary information that the notified draft simply lays down a rule prohibiting access to social media platforms below a certain age threshold, but that it does not lay down any general or abstract obligations for the providers of those platforms.

However, the Commission notes that the notified draft empowers Arcom to report suspicions of a breach of the prohibition to allow access by online platforms providing an online social networking service established in Member States other than France. It also notes that the draft law empowers the Minister responsible for digital matters to establish, after consultation with Arcom, a black list of online platforms which are considered as harmful and which minors below the minimum age are prohibited from accessing, based on certain (still to be developed) criteria. In their reply to the Commission services' request for supplementary information, the French authorities point out that the intention of the proposed scheme for establishing the black list is not that of targeting platforms as such, but relates to their behaviour, and that any platform placed on the black list could

⁹ () Paragraph 37(d) of the Guidelines on protection of minors, C/2025/5519.

¹⁰ () Paragraph 37(d) of the Guidelines on protection of minors, C/2025/5519.

¹¹ () Paragraph 49 of the Guidelines on protection of minors, C/2025/5519.

¹² () Paragraph 12 of the Guidelines on protection of minors, C/2025/5519.

subsequently be delisted if there is a change in its algorithms or moderation policies. Furthermore, the French authorities explain that the criteria to be taken into account by the Minister are the following: the nature of the content disseminated or the recommender systems used are likely to impair the physical, mental or moral development of minors under the age of 15. In this regard, the French authorities further explain that following the entry into force of the notified draft, Arcom, based on its expertise, will be able to explain these criteria.

As concerns the provisions of the notified draft that require express prior consent by at least one of the legal guardians of the minor in order to access online platforms incorporating the functionalities of a non-listed online social networking service, the French authorities explain in their replies to the Commission services' request for supplementary information that, at this stage, the notified draft does not specify to whom proof of such consent needs to be given, and it does not set out any specific condition on this point. The French authorities further note that it is not clear in which form such consent is to be given and what the methods to verify the authenticity of it would be. However, the French authorities submit that they cannot exclude that this may entail the putting in place by providers of online platforms of certain mechanisms that allow the collection and verification of the parental consent, such as a technical equipment for collection, confidentiality protection arrangements, verification and revocation mechanisms.

Should these answers provided by the French authorities imply that the notified draft contains any legal obligations for providers of intermediary services as regards the implementation of the prohibition for minors under 15 to access certain social networks, the Commission would consider such obligations incompatible with the maximum harmonisation effect of the DSA, and in particular with its Articles 28, 34 and 35, for the reasons stated above.

In light of the foregoing comments and the number of issues that will need to be further clarified, the Commission expects that the Ministerial "*arrêté*" referred to in Article 6-9-I of the notified draft will necessarily include at least a more detailed description of the criteria on the basis of which certain services will be included in the black list. On that basis, and with particular reference to that "*arrêté*" or other act implementing the notified draft, the Commission reminds the French authorities of their obligations in relation to the notification procedure provided for in Directive (EU) 2015/1535. The Commission will carefully assess such notification(s) with a view to preserving the fully harmonising effect of the DSA.

In the third place, Article 8 of the DSA provides that intermediary services providers, including providers of online platforms, shall not be subject to general obligations to monitor the information that they transmit or store, nor to actively seek facts or circumstances indicating illegal activity.

Should Articles 6-9-I bis (new) of the notified draft as regards the need for minors to obtain express consent by their legal guardian, apply to providers of online platforms, and should providers of non-listed online social networking services, in order to comply with that provision, be expected to verify whether the content accessible on their services is likely to be harmful to the physical, mental or moral development of minors under the age of 15, whether this would amount to an obligation of general monitoring, and thus be incompatible with Article 8 of the DSA, would have to be carefully assessed.

3.2. Assessment in the light of the Directive on electronic commerce

In the first place, as noted above, it is unclear from the wording of the notified draft and the answers provided by the French authorities whether certain provisions of the notified draft and, in particular, Articles 6-9-I, 6-9-I bis (new) and 6-9-I (ter) (new) thereof, may be interpreted as imposing obligations on providers of information society services ⁽¹³⁾ within the meaning of Article 1(1)(b) of Directive (EU) 2015/1535 and thus also within the scope of Articles 1 and 2 of the Directive on electronic commerce, insofar as they fulfil the conditions set out therein, even though the notified draft does not contain such obligations explicitly.

It is therefore unclear whether the rules set out in the notified draft concern the requirements applicable to providers of information society services to ensure that minors are prevented from accessing non-listed online social networking services pursuant to Article 6-9-I of the notified draft. Moreover, it is unclear whether, under Article 6-9-I bis (new) of the notified draft, these providers of information society services would be required to obtain demonstrated express prior consent of at least one of the minor's legal guardians and that the consent obtained "*specif[ies] the conditions and limits of the minor's access to the service, in particular the nature of the accessible content, the maximum daily duration and the hours of use*", and to put in place mechanisms to allow the "*withdrawal [of that consent] at any time*".

In the second place, according to Article 2(h)(i) of the Directive on electronic commerce, the coordinated field concerns requirements with which the service provider has to comply in respect of *inter alia* the pursuit of the activity of an information society service, such as requirements concerning the behaviour of the service provider.

In this regard, the Commission would like to note that the scope of the coordinated field as set out in Article 2(h) of the Directive on electronic commerce is not to be restricted to the harmonised areas of that Directive ⁽¹⁴⁾. More particularly, the coordinated field covers all the requirements, be it in the form of 'access requirements' or of 'exercise requirements' ⁽¹⁵⁾, laid down by the national legal systems applicable to information society services or providers of information society services, that is to say, the law applicable to a service provider for its 'online' activity.

Moreover, the coordinated field also covers requirements for the provider of an information society service to set conditions for access to its service, by means of an obligation to provide information ⁽¹⁶⁾. In particular, the Court has recently ruled that "[a] *mechanism for checking the age of users of an information society service allowing access to pornographic content is intended to set the conditions for access to that service by those users*" ⁽¹⁷⁾.

¹³) In particular, "any service normally provided for remuneration, at a distance, by electronic means and at the individual request of a recipient of services".

¹⁴)Joined Cases C-188/24 and C-190/24 *WebGroup Czech Republic, a.s. and Others v Ministre de la Culture and Others*, EU:C:2026:492, para. 56.

¹⁵)These expressions stem from the Opinion of Advocate General M. Szpunar delivered on 11 January 2024 in Cases C-662/22 to C-667/22, *Airbnb Ireland UC e.a.*, ECLI:EU:C:2024:18, paragraph 143.

¹⁶)Judgment of 16 June 2026 in Joined Cases C-188/24, C-190/24, *WebGroup Czech Republic and Others*, paragraph 67.

Insofar as the notified draft does not place any obligations on service providers, the Commission considers that it would not fall within the coordinated field as defined by Article 2(h)(i) of the Directive on electronic commerce, as it would not establish requirements with which the service providers have to comply.

However, should the notified draft, also in light of the information supplied by the French authorities, be interpreted as providing for obligations concerning the pursuit of the activity of an information society service, they would fall within the coordinated field of the Directive on electronic commerce, as set out in Article 2(h)(i) thereof, and, if applicable to providers of information society services offering their services on French territory irrespective of their Member State of establishment, they would be contrary to Article 3(1) and (2) of that directive.

In this regard, the Commission recalls that Article 3(1) and (2) of the Directive on electronic commerce establishes the principle of control by the country of origin according to which information society services must be regulated at the source of the activity. They are therefore, as a general rule, subject to the law of the Member State in which the providers of these services are established.

Article 3(4) of the Directive on electronic commerce lays down the circumstances and procedures under which a Member State of destination, i.e. the Member State in which information society services are provided by a provider established in another Member State, may derogate from the home state control principle where necessary, for the reasons exhaustively listed in Article 3(4)(a) of the Directive and in compliance with the substantive and procedural requirements set out in its Article 3(4)(a) and (b).

The Commission draws the attention of the French authorities to the case law of the Court of Justice, which recalls the limits of the scope of Article 3(4) of the Directive on electronic commerce for this purpose. According to that case law, measures of general and abstract application that are not limited to a given information society service cannot benefit from the exemption provided for in Article 3(4) of Directive on electronic commerce ⁽¹⁸⁾.

The Commission takes note of the replies by the French authorities to the request of supplementary information, where they indicated that the notified draft merely establishes a prohibition of access for minors under the age of 15 and would not, therefore, constitute a measure of general and abstract application imposed on providers of online platforms, and that they are committed to full compliance with the Directive on electronic commerce.

¹⁷ () Judgment of 16 June 2026 in Joined Cases C-188/24, C-190/24, WebGroup Czech Republic and Others, paragraph 68.

¹⁸ () Judgment of 9 November 2023 in Case C-376/22, ECLI:EU:C:2023:835, paragraphs 59 and 60:

"59. On the contrary, the consequence of such an interpretation is that Member States are not, as a matter of principle, authorised to adopt such measures, so that verification that those measures are necessary to satisfy overriding reasons in the general interest is not even required.

60. Having regard to all the foregoing considerations, the answer to the first question must be that Article 3(4) of Directive 2000/31 must be interpreted as meaning that general and abstract measures aimed at a given category of information society services described in general terms and applying indiscriminately to any provider of that category of services do not fall within the concept of 'measures taken against a given information society service' within the meaning of that provision."

See also Judgment of 30 May 2024 in joint cases *Airbnb Ireland UC and Amazon Services Europe Sàrl v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, C-662/22 and C-667/22, EU:C:2024:432, paragraph 70.

In light of the above, the Commission would like to stress that any interpretation of the notified draft as establishing requirements in respect of the taking up or pursuit of the activity of an information society service or with which providers of information society services offering their services on French territory would have to comply, irrespective of their Member State of establishment, would contravene Article 3(1) and (2) of the Directive on electronic commerce and would have to comply with the requirements set out in Article 3(4) of that Directive, as set out above.

Should the notified draft in fact contain obligations applicable to providers of information society services offering their services on French territory, irrespective of their Member State of establishment, the Commission would also like to stress that the notified draft would need to comply with the procedural obligations set out in Article 3(4)(b) of that directive. The Commission invites the French authorities to take into account the above comments.

The Commission furthermore reminds the French authorities that once the definitive text has been adopted, they are required to communicate it to the Commission in accordance with Article 5(3) of Directive (EU) 2015/1535..

Yours faithfully,

For the Commission

Henna Virkkunen

Executive Vice-President